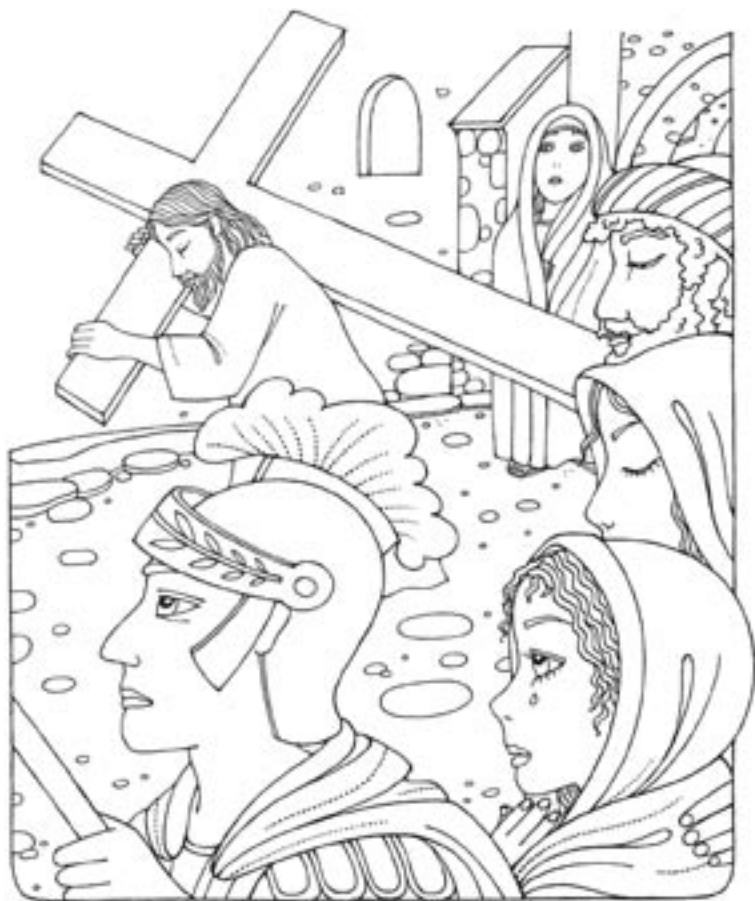

Cesta

4

2007

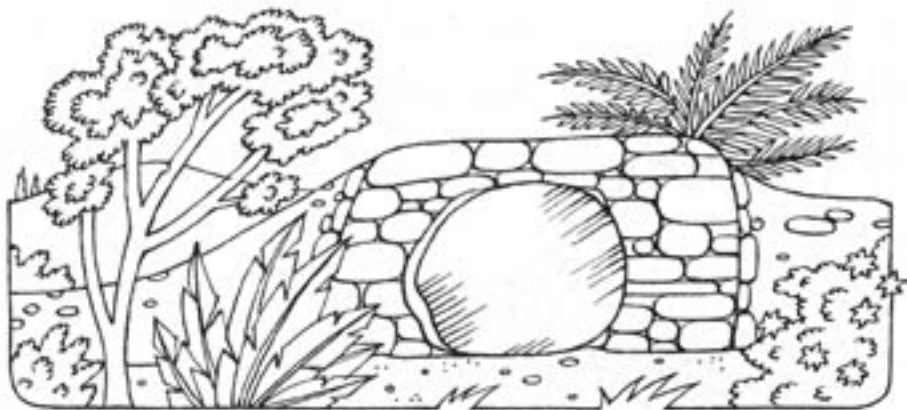
KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Evangelium – dobrá zpráva o Ježíši Kristu	4
Velikonoce	6
Osobnost měsíce.....	7
Prodavačka čtyřlístků	8
Ptačí pohádka	10
U prázdného hrobu	11
Biblická jména	12
Učíte se anglicky?	13
Soutěž o tři knihy	14
Rostliny v Bibli	15
Hle, jak trpěl.....	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@csh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: V. Švejdrová, H. Rokytová a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
děkujeme ti za tvého Syna,
děkujeme ti za to,
že nás máš pořád rád,
i když jsme často neposlušní.
Děkujeme ti,
že ti na nás tolik záleží,
že jsi i svého Syna pro nás obětoval.
Amen

Ukřižování, pohřeb, prázdný hrob – Vzkříšení

Ježíš musel před svou smrtí vytrpět mnoho ponížení a posměchu – Pilátovi vojáci jej svlékli z jeho šatů, oblékli do červeného pláště, na hlavu mu dali trnovou korunu, do ruky hůl, klaněli se mu a posmívali se mu, že je židovský král. Potom ho tou holí bili.

Když je to přestalo bavit, odvedli jej na horu Golgota, což znamená Lebka, aby jej spolu se dvěma dalšími zločinci ukřižovali. Ježíš byl již tak slabý, že nedokázal sám nést těžký kříž, na který jej měli přibít. Proto vojáci nařídili jednomu muži, co šel právě kolem, aby mu kříž nesl. Ten muž se jmenoval Šimon z Kyrény. Na vrcholu Golgoty Ježíše ukřižovali. Nad hlavu mu pověsili cedulku s jeho proviněním: „To je Ježíš, král Židů“. Lidé, kteří chodili kolem, se mu posmívali a křičeli: „Když jsi Boží Syn, proč se nezachrániš a neslezeš z toho kříže? Kde je ten tvůj Bůh? Teď se na tebe vykašlal, co? Jiným jsi uměl pomoci a sobě neumíš?“

Jistě, že by uměl, ale pak by nedokončil svůj úkol – musel zemřít na kříži, a tím vykoupit jako obětní beránek hříchy všech lidí, kteří v něj uvěří. Ti pak díky němu získají věčný život v nebeském království stejně jako jeden z těch dvou lotrů, kteří viseli na křížích vedle něj. Uvěřil totiž, že je Ježíš Boží Syn, a poprosil jej, aby jej do nebeského království vzal s sebou. Ježíš mu to slíbil.

Ubíhaly hodiny a Ježíš pomalu umíral, sám, opuštěný. V poledne se ztmělo a celé tři hodiny byla úplná tma. Potom Ježíš zemřel. V tu chvíli se opona v chrámu roztrhla odshora až dolů a země se zatřásla. To vše byla znamení, že Bůh je velice smutný nad tím, jak jeho Syn trpí. Avšak nyní je jeho utrpení již konec a brzy bude u svého Otce.

Když nastal večer, přišel ke kříži zámožný člověk, jmenoval se Josef z Arimatie, který také patřil k Ježíšovým učedníkům. Požádal Piláta, aby mu dali Ježíšovo tělo, a on mu vyhověl. Josef jej zabalil do čistého plátna a položil do svého nového hrobu, který měl vytesaný ve skále. Ke vchodu přivalil veliký kámen a odešel.

Velebníci a farizeové potom přišli k Pilátovi a řekli: „Ještě jsme si vzpomněli, že ten Ježíš tvrdil, že bude třetí den po smrti vzkříšen. Dej, prosím, hlídat jeho hrob, aby nepřišli jeho učedníci, neukradli jeho tělo a netvrdili

potom, že byl vzkříšen. To by byl ještě horší podvod než ty předchozí!“ Pilát jim tedy dal vojáky, aby hrob hlídali.

Když uplynula sobota, kdy židé nesměli dělat žádnou práci, vydaly se hned ráno tři ženy, které patřily k Ježíšovým nejbližším, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova a Salome, aby se podívaly k hrobu a pomazaly Ježíšovo tělo vonnými mastmi. Přemýšlely právě, kdo jim odvalí kámen z hrobu, když najednou uviděly, že je kámen odvalený! Vojáci, kteří měli hlídat, spali. Ženy se strachem vstoupily do hrobu a spatřily tam muže v bílém rouchu. Byl to anděl. Lekly se, ale on je uklidňoval: „Nebojte se! Hledáte tělo Ježíše Nazaretského, ale on tu není. Byl vzkříšen tak, jak řekl. Jděte to říct jeho učedníkům! Ježíš jde před vámi do Galileje, jak slíbil. Tam se s ním znovu setkáte.“

Ženy se bály, ale zároveň měly velikou radost. Stalo se něco neuvěřitelného, zázrak, ve který už nikdo z nich nedoufal. Znovu uvidí svého Pána! Běžely to říct učedníkům, oni jim však nevěřili. Mysleli si, že jsou to jen hloupé ženy, kterým se něco zdálo.

Připravila Jana Krajčířková

Poznáte, ve který den se která velikonoční událost stala?

1. Květná neděle
2. Zelený čtvrtek
3. Velký pátek
4. Bílá sobota
5. Hod Boží velikonoční

- A. Ježíš byl vyslýchán Pilátem a potom ukřižován. Tento den je smutný – v katolické církvi např. nezvoní žádné zvony – říká se, že odletěly do Říma.
- B. Ježíšův slavný příjezd do Jeruzaléma na oslátku, kdy mu všichni provolávali slávu a prokazovali úctu.
- C. Čekání.
- D. Ježíš s učedníky zasedl k poslední večeři. V noci ho potom zatkli a odvedli před veleradu.
- E. Ježíšovo vzkříšení.

Eduard ŠTORCH

(* 10. 4. 1878 Ostroměč, + 25. 6. 1956 Praha)

– český pedagog a spisovatel pro mládež

Viděli jste, děti, populární film Doba ledová? Nebo jste se možná byly podívat v Národním muzeu v Praze na výstavu Lovci mamutů. Pokud to ve vás vzbudilo větší zájem o toto období, rozhodně si přečtěte knihy Eduarda Štorcha.

Eduard Štorch pracoval jako učitel. Nevěnoval se jen pedagogické činnosti, ale zajímal se i o život hornických rodin, studoval historii a prehistorii a hodně času strávil s dětmi, pro něž založil na Libeňském ostrově jakousi školu v přírodě Dětská farma. Usiloval také o reformu výuky dějepisu. Z původně časopisecké stati Člověk diluviální vznikla roku 1907 stejnojmenná povídka, která se později stala základem pro Štorchovu nejslavnější knihu Lovci mamutů (1918). K té postupně přibyla celá řada povídek a románů, v nichž je zobrazen život od konce starší doby kamenné přes dobu bronzovou a železnou, velkomoravské období až po budování přemyslovského státu. Štorch přistupoval k jejich psaní po důkladné přípravě a mnoho z popisovaných věcí si ověřoval v praxi (štípání pazourků, rozdělení ohně, zhotovení luku). Z jeho bohaté tvorby uvedme jen několik titulů: Čarodějův učedník, U veliké řeky, Osada havranů, Minehava zobrazující mladší dobu kamennou – některé se staly i podkladem úspěšného filmového přepisu s populárním J. Bartoškou v hlavní roli. Doby bronzovou přibližují mimo jiné prózy V šeru dávných věků, Bronzový poklad, Volání rodu. Době železné se věnují například knihy Zlomený meč či Junáckou stezkou. Velký význam Štorchovy literární činnosti spočívá v tom, že dokázal pomocí napínavého děje dobrodružných příběhů – a často za přispění vynikajících ilustrací Z. Buriana – přiblížit už řadě generací mladých čtenářů dávnou minulost. (pm)

Bylo to dávno a daleko. Tak daleko, že když odtud až k nám letěla vlaštovička s tou pohádkou v zobáčku, samou únavou po cestě usnula a pohádka spadla na zem. Uviděla ji moje maminka, schovala ji do šatníku a já ji tam našel.

Velice dávno a daleko, v jednom velikém městě žilo děvčátko. Bydlelo s maminkou ve vysokém domě v komůrce tak malé, že děvčátko odcházelo na ulici, když maminka chtěla vařit, jinak by si překážely. Marijánka, tak se to děvčátko jmenovalo, vstávala ráno v šest hodin, šla za město na louky a do lesa a tam sbírala čtyřlístky. Najít čtyřlístek je veliké štěstí. Ale každý nemůže chodit za město, aby je hledal. Každý však chtěl mít štěstí a lidé věřili, že čtyřlístek je přitahuje jako magnet jehlu. Marijánka měla to štěstí a tak pozorné oči, že jich vždycky našla celou hrst. Stávala potom odpoledne na rohu jedné široké ulice a volala: „Čtyřlístky pro štěstí! Čtyřlístky pro štěstí!“ A lidé je kupovali po haléři a vkládali si je do klopky, do vlasů, do knížky, děti do školního sešitu, maminky do kredence a do kabelky a tatínkové do krabičky na karty a do peněženky.

Koupit si štěstí za halíř, to je opravdu velice laciné. Vždyť jenom obyčejné lízátko bylo za padesátník. Zastavovali se tu tedy závodníci před závodem, dívky před svatbou, děti před těžkým úkolem, prostě téměř každý, kdo věřil, že se čtyřlístkem to půjde líp. A nevěřili byste, kolik jich bylo. Tu hrst prodala za odpoledne celou.

Jednou šel kolem Marijánky člověk s takovou taškou, jakou ještě dnes nosívali lékaři. Zastavil se u ní, chvíli se na ni díval a potom povídá: „Proč tu v tom větru stojíš? Proč si nejdeš hrát? Beztak ty tvoje lístky nikomu nepomůžou. Kdyby byly k něčemu, koupil bych jich mamince plný košík.“ Ten lékař měl totiž velice nemocnou maminku.

Marijánka se nikdy nikoho neptala, jestli její čtyřlístky pomohly. Nikdy totiž o jejich kouzelné moci nepochybovala. Zdálo se jí teď, že to k ní mluvil zlý člověk. Nakrabil čelo, jako to dělají ti, co se zlobí, a lékař odešel.

Když toho dne prodala všechny čtyřlístky, odcházela domů. Ale ne tak vesele jako vždycky. Když doma otevřela dveře, maminka hned poznala, že se s Marijánkou něco stalo. Maminka se s ní mazlila, ale ona jako by ji neviděla.

Zdál se jí té noci ošklivý sen. Po ulici chodil metař s metlou a zametal listí. Když přišla blíž, poznala, že jsou to samé čtyřlístky. A byly jich tisíce. A on je házel lopatou do vozíku a zpíval si při tom veselou písničku. Běžela k němu, chtěla mu vzít lopatu z ruky, ale on se bránil, protože to byla přeci jeho práce. A protože byla proti němu velice malá, tu rvačku prohrála. Probudila se zpocená a unavená.

Když ji maminka druhý den budila, aby šla sbírat čtyřlístky, moc se jí nechtělo. Nakonec ale přece šla. Nasbírala jich toho dne velice málo. Stoupla si po vyučování na svoje místo na rohu té velikánské ulice a čekala a pojídala studený oběd z kastrůlku. A zase šel kolem ten lékař s bachratou taškou. Neříkal nic, jenom se tak bolestně usmíval. Běžela za ním, aby si vzal čtyřlístek, ale on se pořád tak usmíval a pod očima měl dvě veliké slzy.

Pavel Jurkovič
(dokončení příště)

Rodina sýkorek se právě pomodlila před nedělní snídaní a všichni malí Rochmýřenci čekali, co jim poví tatínek. Děti se těšily, že se dnes budou učit létat. Měly to od rodičů slíbeno. Jenže tatínek přiletěl se zprávou, že se zvedl silný vítr, který by jejich malá tělíčka a nezkušená křídélka přemohl.

„To je škoda,“ pípali malí.

Nejmladší benjamínek, který se z vajíčka vyklubal poslední, byl ze všech nejslabší, zato nejvíc zvědavý. Vyklonil se z hnízda a začal si protahovat křídélka. Přiletěl vítr, chytil ptáče do náruče a chvíli je nesl. „To je krása, letím!“ radoval se malý. Blížili se k velikému domu a vítr rozevřel dlaň a položil ptáčka do trávy u chodníku. Sám se otočil a uletěl jako uličník.

Malý sýkoráček se rozhlížel kolem a vytápkal na chodník. Prochází se jako pan starosta na promenádě, ale najednou se k němu blíží velikánské zvíře – a za ním další, ještě větší. Sýkoráčkovi se zdálo, že jsou to dva ohromní obři, srdíčko mu tlouklo strachy na poplach a všechna peříčka se mu naježila. Chtěl uletět, ale křídélka ho neunesla. Hopkal jako vystrašený chomáček peří. Proč jen neposlechl tatínka? Naštěstí se sem blížil jen pejsek Míša se svou hodnu paní.

„Míšo, nechej ptáčka,“ zavelela paní. „Víš přece, jak jsou užiteční a jak nám ráno krásně zpívají.“

Pejsek a jeho paní šli dál svou cestou, jen se ohlédli, jak celý příběh skončil. Bylo to tak:

Ptačí rodina už svého maličkého hledala. Naštěstí jej vítr neodnesl příliš daleko, a tak rodiče a příbuzní mládě brzy našli. Poprosili o pomoc malé andílky i vítr. Ptáče roztáhlo křídélka a nadnášeno andílky i větrem doletělo za doprovodu celé rodiny domů. To bylo radosti! Do večera si měli všichni o čem štěbetat. Večer se rodinka pomodlila, poděkovala za krásný den i za to, že se jejich nejmladší naučil létat.

Svatava Mášová

Smrt Ježíšovu oplakaly –
a u prázdného hrobu stály.
Co stalo se, kdo tělo vzal,
se strach a úlek otázal.
Tu ženám andělský děl hlas:
„Vstal Pán, je živ a přijde zas,
jen nemeškejte k bratřím jít
a co jsem řekl, oznámit.“
V rozpacích, žena za ženou,
s vonnými mastmi nazpět jdou.
I my tak jdeme rok co rok
a rozpačitý je náš krok,
leč k těm, kdo ve víře jsou skoupí,
už žádný anděl nepřistoupí.

H. Kohoutová

Eva (Gn 3,20) – První žena, nechala se svést hadem, aby v ráji jedla ovoce ze zakázaného stromu. Přemluvila k tomu i svého muže Adama a jak dobře víte, za trest byli oba z ráje vyhnáni.

Ezau (Gn 25,25) – syn Izáka a Rebecky, jeho bratr Jákob od něj koupil za mísu čočky prvorozenství a potom jej ještě lstí připravil o otčovo požehnání. Ezau chtěl svého bratra za to zabít, proto Jákob utekl ke svému strýci Lábanovi. Nakonec se však smířili.

Élí (1 S 1,9) – kněz, u kterého v chrámu jako malý sloužil prorok Samuel. Élí jako první poznal, že k Samuelovi hovoří Hospodin, i když to, co mu sdělil, nebylo pro Élího a jeho syny právě příznivé. Mimochodem, jméno Samuelova otce také začíná na E – Elkána (1S 1,1).

Elijáš (1 Kr od 17. kapitoly) – prorok, který působil v době rozdělení Izraele na Severní království a Judsko. Stal se přímo představitelem prorockta – vedle Mojžíše (jako představitele Zákona) se znovu zjevil ve společnosti očekávaného Mesiáše (L 9,30).

Elíša – (2 Kr) – pokračovatel Elijáše.

Ezechiel – prorok, podle kterého je pojmenována celá biblická kniha, působil v době babilonského zajetí Izraelců.

Ester – podle této statečné královny, která zachránila svůj lid před smrtí, je rovněž pojmenována jedna z biblických knih.

Ezdráš – další z proroků a další z knih Starého zákona – Ezdráš působil již po návratu ze zajetí a stavbě nového jeruzalémského chrámu.

7. Struktura naší církve (druhá část)

Výkonnou moc má v církvi jako celku ústřední rada, v každé diecézi je to diecézní rada, v náboženské obci rada starších. Co se týče duchovní správy, ta je vykonávána patriarchou, biskupy a faráři. Biskupové a patriarcha jsou voleni na sedm let. V naší církvi máme také ženy farářky a jednu ženu biskupku. Naši faráři se mohou ženit (farářky vdávat). Církev má mnoho dalších orgánů, které jí pomáhají plnit její poslání, například sněmovní výbory.

8. Easter week (Eastertide)

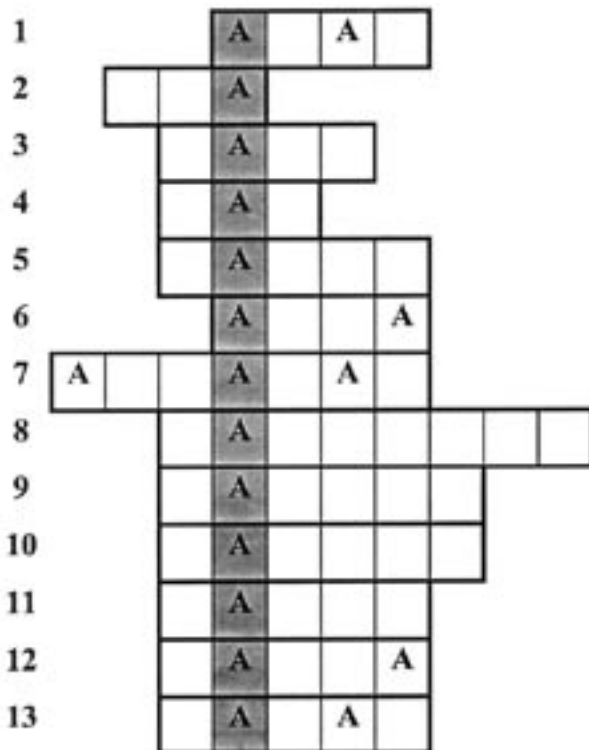
Today people mostly have Easter connected with Easter eggs, chicks, rabbits and lamb, but it is mainly the most important Christian holiday in the whole year. We celebrate the resurrection of our Saviour (Redeemer) Lord Jesus Christ, three days after he was crucified. He, entirely innocent, sacrificed himself for the sake of our salvation. The Easter week starts by Palm Sunday, than Maundy (Holy) Thursday, Good Friday, Holy Saturday (Easter Eve), Easter Sunday (Easter Day) and Easter Monday go on.

Slovíčka:

resurrection.....	vzkříšení
Saviour (Redeemer)	Spasitel
crucify	ukřižovat
entirely.....	zcela
innocent.....	nevinný
sacrifice	obětovat (se)
salvation	spása
Easter week (Eastertide)	velikonoční týden
Palm Sunday	Květná neděle
Maundy (Holy) Thursday.....	Zelený čtvrtek
Good Friday	Velký pátek
Holy Saturday (Easter Eve).....	Bílá sobota
Easter Sunday (Easter Day).....	Hod Boží velikonoční
Easter Monday	Velikonoční pondělí

Spousta „A“

1. Bůh jej stvořil
z prachu země
2. Jedla v ráji zakázané
ovoce
3. Ábelův bratr
4. Ježíšův milovaný
učedník
5. Přemožitel Goliáše
6. Samuelova matka
7. Izákův otec
8. Moudrý izraelský král
9. Prorok, který pomazal
Saula za krále
10. Byl zachráněn ze lví
jámy
11. V Damašku se setkal
s Ježíšem
12. Ježíšova matka
13. Muž, kterého Ježíš
vzkřísil z mrtvých

ZS (autor)

Blahopřejeme výhercům z únorového čísla (tajenka: Statečná žena):

Kateřina Růžičková z Kouřimi

Renata Nachtigalová z Kolína

Šárka Svičková z Kolína

Řešení kvizu ze str. 6: 1-B, 2-D, 3-A, 4-C, 5-E

Vinná réva

Vinná réva, to byla a je pro Izraelce i pro nás velmi důležitá rostlina. Její plody jsou výborným ovocem, které se jí čerstvé nebo sušené jako hrozinky. Vyrábí se z něj také nápoj – víno. Ten, pokud se nepije s mírou, může být příčinou mnohého špatného, v rozumném množství však je víno zdraví prospěšné a pro nás jako věřící dokonce nezbytné. Vždyť je symbolem oběti našeho Spasitele, Ježíše Krista, kterou si připomínáme při svátosti večeře Páně.

Již ve starozákonní době však bylo víno součástí obřadů (např. 1 Pa 9,29; Ezd 6,9).

Víno bylo symbolem hojnosti (Za 8,12). Když putovali Izraelci z egyptského otroctví do zaslíbené země a konečně se k ní přiblížili, vyslal do ní Mojžíš posly na průzkum. Mimo jiné přinesli hrozen vína tak veliký, že jej museli dva muži nést na tyči (Nu 13,23).

Víno nesmělo chybět nikdy, když se něco slavilo. Vzpomeňme na svatbu v Káni Galilejské, kdy Ježíš proměnil vodu ve víno (Jan, 2. kapitola).

Protože bylo víno a práce na vinici tak běžné, používal je Pán Ježíš také často ve svých podobenstvích, aby posluchači dobře porozuměli tomu, co jim chce sdělit. Např. podobenství o dělnících na vinici (Mt 20,1–16), o zlých vinařích (Mk 12,1–9), o tom, že tak jako poznáte strom podle ovoce, poznáte i člověka podle jeho skutků (L 6,43–45), nebo také že nové víno se musí dát do nových měchů (L 5,37–38).

1. Hle, jak tr - pěl, ach můj Pán, _____

hle, jak tr-pěl, ach můj Pán, hle, jak tr-pěl, ach, můj

Pán, — ó hle, jak tr-pěl, ach můj Pán, — ach, můj Pán,

— ach, můj Pán, — ach, můj Pán, — ach, můj Pán. —

2. On snášel trýzeň beze slov
3. Když on vstal a pak znovu pad
4. Jej bez ustání vlekli dál
5. On korunu měl trnovou
6. A vlekli jej v dům Pilátův
7. Tam ukrutně byl zbičován
8. A přibili jej na ten kříž
9. A tak skonala Kristus Pán

